

Oponentský posudek na závěrečnou práci Pavly Rudové s názvem:

„Kulturněhistorický potenciál rozvoje periferních oblastí v Česku“ (Případová studie Horažďovicka, Kašperskohorska a Netolicka)

Předkládaná diplomová práce se zabývá zajímavým, „neokoukaným“ a zatím nepříliš frekventovaným tématem identifikace a potenciálního využití kulturně historického potenciálu v kontextu rozvoje periferních oblastí, a to jak v obecné rovině, tak i na příkladu konkrétních, dle mého názoru velmi vhodně vybraných území. Práce je psána s velkou chutí a elánem, na její kvalitě se v pozitivním slova smyslu „podepisuje“ i autorčina velmi dobrá znalost vybraných území podpořená navíc i v práci popsáním a realizovaným vlastním terénním výzkumem.

Z hlediska formální, jazykové a stylistické stránky nelze práci v podstatě nic vytknout, snad jen drobnou skutečnost, že – alespoň na VŠE – je zvykem hodnoty v tabulkách zarovnávat z důvodu větší přehlednosti doprava. Opět jen drobnou „vadou na kráse“ je ojedinělé použití termínů jako „špatná poloha“ nebo „obtížné přírodní podmínky“ na s. 32, kdy by asi bylo vhodnější použít jiné zavedené pojmy (relativně nevýhodná poloha, méně příznivé přírodní podmínky apod.).

Lze konstatovat, že autorka pracovala s poměrně rozsáhlým souborem vhodné a aktuální, tuzemské i zahraniční literatury i s relevantními internetovými odkazy. Proto se jí také podařilo poměrně dobře vypořádat s teoretickými pojmy; a to nejen se stěžejním pojmem kulturně historický potenciál (dále KHP), ale i s – taktéž různými autory různě používanými - pojmy jako sociální, lidský a kulturní kapitál, (kulturní) dědictví, kulturní infrastruktura či živá kultura.

Práce je velmi příjemně, účelně a strukturována a vyúsťuje do jednoznačných, logických a nutně i „opatrných“ závěrů. Přestože – jak autorka sama uvádí – se práce zabývá zejména obecnějšími a metodickými otázkami, tj. tím, jak vlastně nahlížet na kulturně historický potenciál a jak jej operacionalizovat a kvantifikovat, jakými způsoby a s jakými důsledky jej lze zapojit do koncepcí územního rozvoje, poněkud postrádám konkrétní výčet v analýze zohledněných prvků KHP ve zkoumaných územích Horažďovicka, Kašperskohorska a Netolicka. Podle mého názoru by uvedení jejich jmenovitého seznamu mohlo pohled na jednotlivá území více prohloubit, a to – zejména u „aktivit v rámci KHP“ – z hlediska jejich vhodnosti, autentičnosti, komercializace apod. Stejně tak by tento jmenovitý výčet mohl

posloužit, jak k případnému doplnění některým ze čtenářů, tak i k vývojovému pohledu na KHP v daných, pokud práce najde svého následovníka. Více kvalitativní pohled by snad umožnil i některé dostupné nebo i méně dostupné, leč existující statistiky návštěvnosti (památkových objektů, informačních center apod.) nebo rozlišení objektů podle jejich fyzického stavu či míry využívání (využívané, bez využití aj.). V souvislosti s tím by pak - z metodického hlediska - mohla být použita i jiná, resp. jemnější bodová-významová úroveň. Pro dané územní jednotky (území obcí s POÚ) – vynechání či sloučení úrovní významnosti pro celou ČR, Evropu či svět a zohlednění stávající, reálné, předpokládané či potenciální využitelnosti. To by samozřejmě vyžadovalo další a delší diskusi.

Pokud jde o autorčiny návrhy na možnosti využití KHP v daných konkrétních podmínkách, možná jich přece jen mohlo být více a autorka zde mohla „popustit uzdu“ své fantazii.

Přes tyto své konstruktivně-kritické postřehy mohu říci, že práce bezpochyby splňuje požadavky kladené na takovýto typ závěrečných prací a je možné ji připustit k obhajobě. Doporučuji práci hodnotit **stupněm výborně až velmi dobře**, a to v závislosti na průběhu obhajoby. V jejím rámci se autorka může vyjádřit k výše uvedenému, mohla by však i zodpovědět následující otázky:

1. Který ze tří použitých relativizovaných ukazatelů KHP má podle autorky nejvyšší vypovídací schopnost, resp. která relativizace je z hlediska cílů práce a provedené komparace zkoumaných území nejvhodnější?
2. Je nebo není autorka toho názoru, že obecně se blízkost (vzdálenost) velkého města projevuje v typu, kvalitě i četnosti aktivit lokálních společenství malých venkovských obcí?
3. Jak by autorka vysvětlila popisovanou specifičnost obce Těchonice (Nalžovské Hory), resp. „velmi proaktivní“ chování obyvatel této obce?

RNDr. Eva Heřmanová
Katedra arts managementu
Podnikohospodářská fakulta VŠE